

הקדמת הספר המביא לבית הדפוס

יתברך הבורא ויתעלה הוציא אשר נתן לנו תורה אמת וחיי עולם נסע בתוכנו אשר בעלה נחיו וזכה נזכה לאור באור החיים הנצחיים כאשר ראה נתתי לפניך היום את החיים כי אם אמנם מדעם ולמעלה צומח חיי מדבר כולם בשם חיי נקראי וגם קל יצא נאמר ובעשר ימות נעו ולסני כל חציר ייבש חיי יקרא בעבור התנועה רבועית רבועה ברהם כלשון מס חיים אמנם סבילים רבה בסדרית חזיתן זה למעלה מה כי לא כחיות הצומח חיות העל חיי וכן נברל חיות הדבר אשר עליו נאמר וחי אדם לנפש חיי ותנוסו לחם סללם ואם אנוש ימות וכן אדם חציר ינתן לא יקרא עוד חיי בעבור כח העצמה בן בהסתלק סאתו כדרינת הדבר ונמשל כנרבות נדבה אף אם עוד בו חיות הבהמות סת יקרא כמאמרם ויל רשעים בחיים כיו וזכה פריש ויתרון דעת החכמה חחיי כעלה אל זאת ובהרשם הלא נסע יתום כס ימותו ולא כחכמה כי בהסתלק יתרון דעת החכמה סת יקרא בהתבטל סאתו כדרינת חיי הדבר ולא בכל דיבור יקרא חיי רק אם דיבורו חיי בתורה סני יפתח כחכמה ותורת חסד על לשינוי ותהלת חיי יתנה כמאמר לא אמת כי אחיי ואסתר מעשה חיי כי אז יקרא חיי הדבר ויהנה אמנם כל החיים בהחלבים חחת השמש המות כיוון בעקבם ולכל נברא ונוצר יש קין לשונו אל דאין אשר מסנו לוקח וולת חיי הדבר אשר נסח בו אלקים נשמת חיים אשר לא תאכר במות חני ועת ישוב העסר אל הארץ כשהי חיות חשיב אל אלקים אשר נתנה וחיי שמה כאחד העצב ביום ביום אך אפרו כי בכל מקום אשר ישובם אדם ברינוני שמה יסאיר חלקי נשמתו כאשר חניד הבניד לאדונינו כי בביאור זאת נמש אויבך יקלענה בתוך כח הקלע כהרוא אכיו לכס דחוי כאלו יצא בדיבור דחוי ונשמתו וחי אם בתורת חיי חסדו ובתורתו חנה דחת תשוב אל אלקים אשר נתנה כי קניה ואורייתא חד היא ותחי לחיפס אם כל רוחו יצא כסל כדברים חסדים נשמתו וילכת וסטרופת ותלך ותתע בין נכני עשתנותי אשר כס שמה מבטחה כמורם כסוה יעלו בתורה ואכדו יח על עסר נחת ועיו נאמר תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום הוא אכדו עשתנותיו כי תצא רוחו כיוסך סדרות תשוב אל אלקים כמאמרם ויל ואמר חיי אל רוחו צא זו רוחו של נבות צא סמחיעתי מסני יתכדו נענש על ידו כי הנפש הווא עת למחשים שבה תשוב לשורשה ולמענה אשר שמש נחצבה ולהפוך כאשר נדחת לחון תצא סטרופה וסעונה והלא אז תצא רוחו מסעונה וסבית עת ישוב לאדמתו ביום הוא אכדו עשתנותיו כי נס רבה כולם סהכל יחור יאכדו במות חני ונשבת זכרם לא כן המשושם כרעיוני כדברים חתנים כי רבה חיים וקיימים לעד עומדים ברוסו של עולם אמנם סצאו חזיל תקנה נס להעופקים ביישינו של עולם וכנסשם יביאו לחסס אשר בועת אסס יאכלו להם אשר עיו נאמר כי עסר אתה ואל עסר תשוב להיות נס מהס וזכרם לאור באור החיים וחי אם חיוקו ביד לוסיד תורה וחי סתוכי דאורייתא כמאמרם ויל כל שיש בו אור תורה אור תורה סתי וכל שאין בו אור תורה אין אור תורה סתי עד שאמר סצאנו להם תקנה סררתה שגמאר ואחם הדברים בה אלקים חיים כולבם היום וכי אפשר לדבוק בדקביה אלא כל העוסה סרקסמא לתיה כיו ועיו נאמר עין חיים היא למחויקים בה רבה המחויקים ביד לוסיד תורה ותוככי מאושר דא היא תוככי דאורייתא כולם יכו לאור באור החיים :

והנה כאשר נדע נאמרם סהשארת רגשם ותחי עוד לנצח וגם הכמחה עסדה לה לריות נצחי עומד לעד כן נראה בעליל כי סחשבות אדם ורעיוניו כחכמה יש להם קיום הנצחי להיות נכונים ונעשים בכל דור ודור להיות איסרים דבר חכמה ססר ולעשות עים התורה כאלו עורנו כחיים חיותו ותורה יבקשו ססידו וסי אשר יזכה אשר סליו כססר יתבונן כעס כדול לעד כצווי תחבונן לזכר עולם חיי עדיק וכל רעיוניו ומחשבות לבבו עד נצח לא ישכחו וכן לעומת זה סי אשר יזכה להיות ססיד לעוור בהרססת איזה חיבור ולהפין אכר המחבר כחכל נס הוא לזכר עולם חיי לו כאשר על ידו יסעו סעיונותיו חוצה ועין חיים היא למחויקים :

עתה הסעס אודה את חיי אשר זכני להעלות על הרסם אסיר קודש סחכרת אדוני אבי זקני הרב הגאון המחבר וציל אשר חיי סני בתוכים חידושים רבים ונסלמים ודדושים ערכים לאון שוסעת וסכולס לא חיי עינו ולכו להביאם אל בית הרססם ולהסצס כישורל רק על חיבור שוית הלו אשר לסד להבין ולהיות חיי נענעו נסשו חיקרה להסדאו לאור ולהסצו כחכל ותחי לאות כי אחר ססידתו וציל נשרפי כל הכתבים ותחבורים ולא נשאר רק החיבור הלו ונרא בעליל כי הוא סצל סאש לסען רקים רצון סרשד וחסץ לבבו סהסור וגם נשרפי אז ההסכמית אשר חיי על החיבור הלו ססנאונים חיה גאון סיה ולסן ססנליות כסרדד והגאון סלכוב וציל וסעת ססידת הגאון המחבר וציל נסססה וגם כלתה נסש אבי הרב הגביר הסיסלס סיה ש לסס חיי ב ניי סילארווע בן גאון המחבר וציל לרקס אסיר אכיו הגאון וצילולא אסחעי סלתא ואנכי ככואי לבית חותני הרב סיה חייס אל י עזר וואקס אכדיק סאני נראד חיי כעוורי לסען אוכל לסלואת רצון איא זקני הגאון המחבר ויל בקביו ולהסלים חסץ איא הרב ניי אשר נס הוא לא חס להוציא כססו על התצאות הרססת החיבור לחיפיו נרסס כחכלית היום והחידור יסלס חיי סעלו ותחי סיסכותי שליסה סאת הסיסלס כסול וזכה להאות בנים זכני בנים עוסקים בתורה חכות הגאון המחבר וציל יעסוד לנו ולכל ישראל וזכה להיות ססנאונים כסרדה כסיניו העיר חסד אלקים לשבתו שמה ינחלנו וישים לאכני חסץ כל גבולינו ותחי כציון עינו קרית דוד חנה עת לחננה כי היום סנה ותסלא הארץ דעה את חיי כמים לים ססמים :

נאום **פישל משה רומנבורק** נבר הגאון המחבר וציל :

על החיבור הלו חיי הסכמות מנאוי הדור מהדור לסד לפנינו לסר נחנו מהסס על הרב סגאון המחבר וציל ועל יפעת המחבר הלו חיי חץ נכדו כלס כלסר ינולר כהקדמה .